

N. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὁδὸς Προαστείου, ἀρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέλ : ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Ἀνρίου. — Βασβολὸδ Κρεστόδσκη : ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετάφρασις Ἀρ. Γ. Κωνσταντινίδου. — Ἰωακείμ Βαλαβάρη : ΑΛΗΘΕΣ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΜΙΚΡᾷ ΑΣΙΑ (τέλος). — A. Schneegans : ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσᾷ 15.
Ἐν Ρωσσίᾳ ρούβλια 6.

Ἀπὸ τῆς 11 Φεβρουαρίου ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως ἐκτάκτου πλοκῆς μυθιστορήματος τοῦ γάλλου συγγραφέως Ἐμμανουὴλ Γονζαλές, ὑπὸ τὸν τίτλον

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ

Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο, πλὴν τῶν περιεργωμάτων καὶ δραματικωτάτων ἐπεισοδίων, μεθ' ὧν ἀείποτε κοσμεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὁ συγγραφεύς, ἔχει καὶ τὴν χάριν νὰ μεταφέρῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ἀπομεμακρυσμένην, νὰ ἐξελίσῃ πρὸ αὐτοῦ ἕτερα, ἀρχαιότερα ἢ ἡμεῖς καὶ ἔθιμα, νὰ ἀπεικονίσῃ ζωηρότατα γνωστὰ πρόσωπα, διότι τὸ νέον μας εἰκονογραφημένον μυθιστόρημα κέκτηται καὶ ἱστορικὴν ἀξίαν.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου μας μυθιστορήματος, θὰ ἐπικροτήσωσιν οἱ ἀναγνώσται πάντες τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΖ'

Καθόσον ὁ Πλεμὸν ἀπεμακρύνετο ἐκ τῆς παραλίας, ἡ θέα ἠδύρνετο ἐνώπιόν του. Ὅτε ἔφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν περιέφερε τὸ βλέμμα κύκλῳ ἐπὶ τοῦ κάτωθεν τοῦ κόλπου καὶ ἐπὶ τῆς πέριξ ἐκτάσεως.

Ἡ θάλασσα ἰδίως φαίνεται ὠρχία καὶ πλήρης ποιητικοῦ θεληήτρου πρᾶξιλλομένη πρὸς τὴν γῆν.

Ὁ κόλπος δὲν ἄφινε διεγράφετο ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς λεπτομερείαις, μετὰς ἐκ γρανίτου ἀνωμαλίας του, μετὰς λιθίνους λεπτὰς παρυφάς του, διαγραφομένας ἀνωθεν τῆς μεταβλητῆς κυανῆς ἀποχρώσεως τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ χιονώδους ἀφροῦ τῶν ὀπισθορμούντων κυμάτων. Πέραν ἐξετείνετο ἡ ἀχανὴς θάλασσα μετὰς ρυτίδας τῆς καὶ τὰ λευκὰ στίγματα τῶν ἰστίων τῶν ἀλιευτικῶν λέμβων, ὧν ἡ παρυσία ἐμαρτύρει περὶ τῆς γειτνιασεως μεγάλου τινὸς λιμένος.

Πρὸς τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς ἐξετείνετο χώρος ἐπίπεδος ποικιλλόμενος μολὶς ὑπὸ τινων κυμάνσεων τοῦ ἐδάφους, διακοπτομένων τῆδε κακίᾳ ὑπὸ συστάδων δένδρων διεσπαρμένων εἰς τὴν πεδιάδα. Στέγαι πηλόκτιστοι ἢ ἐκ σχιστολίθου ἀνυψοῦντο σπινθηροβολοῦσαι φαίδρως ἐκ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Μία τῶν οἰκιῶν αὐτῶν ἀπεσπᾶτο ἐκ τῶν ἄλλων καὶ διεκρίνετο ὡς ἀπομεμακρυσμένος πρόσκοπος περιέργος νὰ ἴδῃ ἐγγύτερον τὴν πλησίον ἀπόκρημνον ἀκτὴν.

Διατὶ τὰ βλέμματα τοῦ ἀξιωματικοῦ προσηλώθησαν ἀμέσως ἐπὶ τῆς ἀπομεμονωμένης ταύτης οἰκίας; Γοητεία τις ἐφαίνετο ὅτι τὰ προσεῖλκυεν. Προῦχώρησε βήματά τινα πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀπομεμονωμένης κατοικίας.

— Ὅχι, ἀπ' ἐκεῖ, κύριε πλοίαρχε, εἶπεν ὁ Ζιλδὰ ἡρέμα.

Ἐφάνη εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ναύτου εἶχεν ἐλαφρόν τινα τρόμον.

Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ἦτο ὀρθὴ ἡ παρατήρησις του.

Ὁ Ζιλδὰ εἰσῆλθεν εἰς πλαγίαν τινὰ ὁδόν, εἶδος ἀτραποῦ περιστοιχουμένης ὑπὸ λευκακωνθῶν καὶ πεφραγμένων ἀγρῶν, ἐν οἷς ἡ γεωργία προσεπάθει ν' ἀναγκάσῃ τὸν χυμὸν τῆς γῆς νὰ ζωογονήσῃ πενιχρὰν καὶ ἀσθενικὴν φυτεῖαν.

Ὁ ναύτης ἐσπευδε τὸ βῆμα.

Προσεπάθει βχδιζὼν νὰ εὕρισκῃται

πάντοτε εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου του.

Ἀἴφνης τὸ ἔδαφος ἐταπεινώθη. Ἡ ἀτραπὸς ὑπερέβη τὴν κορυφὴν λόφου τινός, καὶ εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα περίπου ποδῶν κάτωθεν αὐτοῦ ὁ Πλεμὸν εἶδε διανοιγόμενον εἶδος τι διαδρόμου σκιεροῦ, ἀνωθεν τοῦ ὁποίου αἱ ἐκατέρωθεν δρῦς διασταύρουν τοὺς κλώνας των.

Αἱ κορυφαὶ τῶν δένδρων τούτων ἡμποδίζον αὐτὸν νὰ διακρίνῃ τὸν ἀντικρὺ λόφον.

Ἐδέησε ν' ἀνέλθῃ ἀσθμαίνων ὁπωςοῦν.

Ἀλλὰ μολὶς οἱ ἄνδρες προέβησαν εὐρέθησαν ἀπέναντι τοῦ νεκροταφείου.

— Εἶχες δίκαιον, Ζιλδὰ, εἶπεν ὁ πλοίαρχος λίαν συγκεκρινημένος· δὲν ἐγνώριζα αὐτὸν τὸν δρόμον.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἀνεγνώρισε τὴν ὁδόν, ἣν ἠκολούθει συνήθως ὅτε ἤρχετο ἐκ Βάννης, ἥς τὰ κωδωνοστάσια ἐφαίνοντο εὐκρινῶς εἰς τὸ βάθος τοῦ αἰθριωτάτου ὀρίζοντος.

Ἦτο πράγματι τὸ κοιμητήριον, ἡ ταπεινὴ νεκρόπολις, ἐνθα ἀνεπαύοντο τὰ δύο προσφιλῆ του ὄντα, ἅτινα δὲν ἠδυνήθη νὰ διατηρήσῃ ἐν τῇ ζωῇ ἡ στοργὴ του.

Ὑπερέβη μετὰ θρησκευτικῆς κατανύξεως τὸν οὐδὸν τοῦ πενθίμου περιβόλου, καὶ ἐπορεύθη κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν τάφον.

Δὲν τὸν εἶχεν ἐπανάιδει πρὸ πολλοῦ.

Ὁ χερμὼν εἶχε διέλθει ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Πλεμὸν προσεδόκα νὰ εὕρῃ αὐτὸν ἐν ἀταξίᾳ, πρασινισθέντα, περιβαλλόμενον ὑπὸ βρύου ὑπὸ τῆς ἀτάκτου βλαστήσεως τῆς φυομένης καὶ ἀναθαλούσης κατὰ τὰς πρώτας εὐηλίους ἡμέρας τοῦ Ἀπριλίου. Ἐγίνωσκε καλῶς τὰ ἐξοχικὰ ταῦτα κοιμητήρια, τὰ ἀπομεμονωμένα καὶ ἀπωλοτότα, τὰ μὴ ἔχοντα ἄλλους ἐπισκέπτας ἐκτὸς τοῦ φύλακος καὶ τοῦ νεκροθάπτου, ἀλλ' εἰς τὰ ὁποῖα πνέουσιν αἱ καθαφαὶ αὖραι καὶ τὰ ὁποῖα στολίζουν τ' ἀνθύλλια τ' ἀριόμενα τὸν δαφνιτὴ χυμὸν τῶν ἐκ τῆς γειτνιασεως τῶν τάφων,